

Ενάγον και αναιρεσίβλητο: Landkreis Harburg

Προδικαστικό ερώτημα

Δύναται δημόσιος οργανισμός, ο οποίος χορηγούσε παροχές κοινωνικής πρόνοιας σε δικαιούχο διατροφής βάσει διατάξεων του δημοσίου δικαίου, να επικαλεστεί τη δωσιδικία του τόπου της συνήθους διαμονής του δικαιούχου διατροφής κατά το άρθρο 3, στοιχείο β', του ευρωπαϊκού κανονισμού περί υποχρεώσεων διατροφής⁽¹⁾, στην περίπτωση που προβάλλει αναγωγικώς την περιελθούσα σε αυτόν κατόπιν εκχωρήσεως εκ του νόμου, λόγω της παροχής κοινωνικής βοήθειας, αστική αξίωση περί καταβολής διατροφής κατά του υπόχρεου διατροφής;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής (ΕΕ 2009, L 7, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 16 Ιουλίου 2019 – BZ κατά Westerwaldkreis

(Υπόθεση C-546/19)

(2019/C 348/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

BZ

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων, εκκαλών και αναιρεσείων: BZ

Καθής, εφεσίβλητη και αναιρεσίβλητη: Westerwaldkreis

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Εμπίπτει μια απαγόρευση εισόδου που έχει εκδοθεί κατά υπηκόου τρίτης χώρας για λόγους «που δεν σχετίζονται με τη μετανάστευση» οπωσδήποτε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών⁽¹⁾, όταν το κράτος μέλος δεν έχει κάνει χρήση της δυνατότητας που παρέχεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1.α): Δεν εμπίπτει μια τέτοια απαγόρευση εισόδου στην οδηγία 2008/115/ΕΕ ούτε όταν ο υπήκοος τρίτης χώρας, ανεξάρτητα από την έκδοση αποφάσεως περί απελάσεώς του με την οποία συνδέεται η απαγόρευση εισόδου, διαμένει ήδη παράνομα στη χώρα και ως εκ τούτου εμπίπτει κατ' αρχήν στο πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω οδηγίας;
- γ) Συγκαταλέγεται στις απαγορεύσεις εισόδου που έχουν εκδοθεί για σκοπούς «που δεν σχετίζονται με τη μετανάστευση» μια απαγόρευση εισόδου η οποία αποφασίζεται στο πλαίσιο απελάσεως διαταχθείσας για λόγους δημόσιας ασφάλειας και τάξεως (εν προκειμένω: αποκλειστικά για λόγους γενικής προλήψεως με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας);

- 2) Εφόσον στο ερώτημα 1 δοθεί η απάντηση ότι η επίμαχη απαγόρευση εισόδου εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2008/115/ΕΚ:
- α) Έχει η διοικητική ανάκληση της αποφάσεως επιστροφής (εν προκειμένω: της απειλής απελάσεως) ως συνέπεια ότι καθίσταται παράνομη η ταυτόχρονα με αυτήν διαταχθείσα απαγόρευση εισόδου κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 6, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ;
- β) Επέρχεται η εν λόγω έννομη συνέπεια ακόμη και όταν η πριν από την απόφαση επιστροφής εκδοθείσα διοικητική απόφαση περί απελάσεως είναι (έχει καταστεί) απρόσβλητη;

(¹) ΕΕ 2008, L 348, σ. 98.

Προσφυγή της 22ας Ιουλίου 2019 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-559/19)

(2019/C 348/10)

Γλώσσα διαδικασίας: ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes, E. Manhaeve και E. Sanfrutos Cano)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη της υποβαθμίσεως της καταστάσεως των συστημάτων υπόγειων υδάτων της περιφέρειας Doñana, μη προβαίνοντας σε περαιτέρω χαρακτηρισμό εκείνων που παρουσιάζουν κίνδυνο, παραλείποντας επίσης να καθορίσει τα αναγκαία μέτρα, και μη περιλαμβάνοντας στο πρόγραμμα μέτρων του σχεδίου διαχειρίσεως για την περιοχή λεκάνης απορροής του Guadalquivir κατάλληλα βασικά και συμπληρωματικά μέτρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 1, στοιχείο α', και το σημείο 2.1.2 του παραρτήματος V· από το άρθρο 5, σε συνδυασμό με το σημείο 2.2 του παραρτήματος II· και από το άρθρο 11, παράγραφοι 1, 3, στοιχεία α', γ', και ε', και 4, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (¹).
- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τα κατάλληλα μέτρα για την αποφυγή της υποβαθμίσεως των φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων ειδών για τους οποίους έχουν ορισθεί οι εξεταζόμενες περιοχές (ΖΕΠ/ΤΚΣ ES0000024 Doñana, ΖΕΠ/ΤΚΣ ES6150009 Doñana Norte y Oeste και ΖΕΠ ES6150012 Dehesa del Estero y Montes de Moguer), το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (²).
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.